

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 01 iulie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, declarate de avocații Alexandru Pavalatii și Violeta Sîrbu, în numele inculpaților

Sadovnic Victor XXXXXX;

Mîrza Victor XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>19.02.2020 – 01.07.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.08.2020 – 25.11.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.03.2021 – 21.04.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 01 iulie 2020, Mîrza Victor a fost condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătorei Chișinău din 12.03.2020, i-a fost stabilită

pedeapsă definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 01.07.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 06.01.2020 până la 05.05.2020, durata executării pedepsei cu închisoarea aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău din 12.03.2020, urmând a fi computată pe parcursul executării pedepsei.

De la Mîrza Victor au fost încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 4570 lei.

Sadovnic Victor a fost condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 01.07.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 06.01.2020 până la 01.07.2020.

De la Sadovnic Victor au fost încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 5468 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Mîrza V. și Sadovnic V., în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, de comun acord și printr-o înțelegere prealabilă, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, aflându-se în antreul casei de locuit din XXXXXX XX, XXXXXX, unde sub pretextul sărbătoririi Anului Nou, au invitat-o pe XXXXXX în apartamentul nr. 47 din adresa sus menționată, unde prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin aplicarea multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele - violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, au dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă, i-au administrat victimei băuturi alcoolice cu scopul de a o lipsi de posibilitatea de a opune rezistență ori de a-și exprima voința acțiunilor lor ilegale, după ce au săvârșit forțat, cu ultima multiple raporturi sexuale în mod pervers, acțiuni manifestate prin raporturi sexuale în formă anală și orală, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, multiple excoriații la nivelul feței, multiple echimoze la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite de două persoane.

Instanța a reținut că inculpatul Mîrza V. nu a recunoscut vina și a comunicat că în timp ce se afla în apartament împreună cu Sadovnic V., Țulea C. și partea vătămată, ultima a început să manifeste interes față de el, în legătură cu ce cei doi oaspeți au plecat și i-au lăsat singuri. A întreținut un raport sexual în formă obișnuită cu partea vătămată.

Inculpatul Sadovnic V. a pledat nevinovat și a declarat că a consumat alcool cu mai multe persoane, iar în jurul orelor 01.00, pe scările blocului a întâlnit-o pe partea vătămată, cu care a mers în apartamentul pe care îl închiria Mîrza V. Partea vătămată a început să se sărute cu Mîrza V., să se cuprindă și s-au întins pe un pat, care era separat de restul camerei printr-o perdea. Acolo au început a întreține un raport sexual și, simțindu-se incomod, împreună cu Țulea C. au ieșit în coridor. După un timp, a ieșit Mîrza V., care era murdar de sânge și avea 3 inele de aur pe degete, iar în mână avea un lăntișor și o cruciuliță. Apoi, el a intrat în odaia unde se afla partea vătămată și a întreținut cu aceasta un raport sexual benevol. Spre dimineață a rugat-o pe partea vătămată să plece, însă aceasta nu dorea. A chemat-o pe mama sa s-o convingă să plece acasă, a ajutat-o să se îmbrace și a chemat un taxi. În aceeași zi, Mîrza V. a mers să vîndă aurul ce l-a furat de la partea vătămată, iar el cu Țulea C. au mers în apartament și au spălat albiturile murdare de sânge. A stat împreună cu partea vătămată aproximativ patru ore, timp în care i-a adus un vas cu apă să se spele, deoarece avea scurgeri de sânge iar albiturile de pe pat erau murdare. A întreținut cu aceasta un act sexual oral, cu acordul ei.

Totodată, vinovăția inculpaților se confirmă integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată XXXXXX a relatat că a făcut cunoștință cu inculpații în seara de anul nou, în scara blocului, în timp ce se afla în ospeție la o cunoscută de-a sa. A acceptat invitația și a mers în ospeție, unde a consumat alcool cu trei băieți, inclusiv inculpații. A fost de acord să întrețină relații intime cu inculpații, fără să concretizeze în ce formă vor avea loc acestea, presupunând că va întreține relații sexuale în mod firesc. După raportul sexual întreținut cu Sadovnic V., pe care l-a avut benevol, forțat a fost culcată pe burtă și a simțit că în privința sa sunt întreprinse acțiuni sexuale violente, nefirești, de mai multe persoane, față de care nu se putea împotrivi, iar după ce s-a întors i-a văzut în fața sa pe ambii inculpați. În scurt timp, de la consumul excesiv de alcool și-a pierdut cunoștința, iar spre dimineață, când s-a trezit, a observat că îi lipsesc bijuteriile din aur - trei inele și un lăntișor cu cruciuliță. S-a îmbrăcat și a mers la cunoscuții săi care locuiau în același bloc, iar ulterior, în stare de șoc, a plecat acasă, adresându-se peste câteva zile la poliție cu o plângere privind abuzul sexual și sustragerea bijuteriilor din aur. Ambii inculpați au întreținut acțiuni sexuale perverse asupra ei.

Martorul Țulea C. a comunicat că împreună cu Mîrza V. închiria o cameră în cămin. În noaptea de 31 decembrie spre 01 ianuarie erau împreună, iar pe la orele 02-03 noaptea, la ușă a bătut o vecină și a spus că va chema poliția, deoarece inculpații fac gălăgie în scara blocului. Astfel, a mers și i-a văzut pe aceștia discutând cu o doamnă în scara blocului. Toți împreună au intrat în odaie, inclusiv partea vătămată. Peste vreo 20 minute, partea vătămată cu Mîrza V. au început să se îmbrățișeze, iar acesta i-a rugat să iasă din cameră. Au revenit peste vreo 15 minute și au văzut-o pe partea vătămată culcată pe pat, dezbrăcată și murdară de sânge. Mîrza V., la fel, era dezbrăcat și murdar de sânge, pe mână avea trei inele și lăntișorul din aur care anterior le observase la partea vătămată. Mîrza V. a mers la baia comună să se spele și peste vreo 15 minute a ieșit cu el afară, iar Sadovnic V. a rămas în odaie cu partea vătămată aproximativ 2 ore. Când s-au întors, acesta le-a spus că a avut cu partea vătămată sex oral. Ulterior, au încercat să o scoată pe partea vătămată din odaie, aceasta nu dorea să plece, iar Sadovnic V. a chemat-o pe mama sa în ajutor. Aceasta i-a adus o pereche de pantaloni, deoarece

albiturile și hainele părții vătămate erau murdare de sânge. Partea vătămată a cerut să i se întoarcă aurul, care a depistat că-i lipsește.

Martorul Sadovnic O. a indicat că Sadovnic V. este fiul ei, iar Mîrza V. locuiește în același bloc. În seara de 31 decembrie 2019, Sadovnic V. a sărbătorit acasă, apoi a venit Mîrza V. și l-a invitat în ospeție. În jurul orelor 04.00, fiul său a rugat-o să meargă în apartamentul care îl închiria Mîrza V. și s-o convingă pe partea vătămată să plece acasă. A mers în odaia respectivă i-a spus părții vătămate să plece acasă, apoi s-a întors la ea. Partea vătămată stătea culcată pe pat, iar careva urme de sânge sau leziuni la aceasta nu a observat. Apoi, fiul ei a venit și a cerut o pereche de pantaloni pentru partea vătămată și telefonul mobil pentru a chema un taxi.

În plângerea depusă și înregistrată la OUP al IP Botanica al DP mun. Chișinău la data de 06.01.2020, XXXXXX relatează că în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, aflându-se pe XXXXXX XX, XXXXXX, a fost agresată sexual de persoane necunoscute.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, la examinarea medico-legală a lui XXXXXX s-au constatat: excoriații multiple la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202005O0008 din 27.01.2020, în fragmentele din petele de pe două fragmente din țesătură de culoare cafenie și albastră-deschisă, puse la dispoziția expertizării, a fost depistat sânge de origine umană, cu grupa de sânge Balfa, la grupa căreia se referă XXXXXX Provenirea acestui sânge de la Sadovnic V. și Mîrza V. se exclude.

Or, specificul infrafracțiunii prevăzute la art. 172 Cod penal rezidă în fapta prejudiciabilă de satisfacere a poftei sexuale în forme perverse, nefirești, prin constrângerea fizică sau psihică a victimei.

Elementul cheie în constatarea acestei infrafracțiuni se pretinde a fi declarațiile părții vătămate depuse în cadrul procesului penal, care urmează să fie consolidate prin probe pertinente.

Procesul penal în cauză a fost inițiat la plângerea părții vătămate XXXXXX din 06.01.2020, care a solicitat organului de urmărire penală să tragă la răspundere penală persoanele necunoscute, care în intervalul de timp 31.12.2019-01.01.2020, au întreținut cu ea relații sexuale contrar voinței sale.

În baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor inculpaților, ale părții vătămate și ale martorilor, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin, acțiunile lor urmând a fi încadrate pe art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea

poftii sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșite de două persoane.

Totodată, sunt irelevante depozițiile martorului Sadovnic O., or, nu pot servi la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale, iar, în asemenea situație, această probă nu este concludentă și utilă, care ar influența sau ar da lumină asupra soluționării cauzei penale.

Alegațiile inculpaților că nu se consideră vinovați de săvârșirea infracțiunii incriminate nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele acuzării, inclusiv declarațiile părții vătămate și ale martorilor confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestora, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea.

Mai mult, conform raportului de expertiză nr. 202002P0081 din 06.01.2020, la examinarea medico-legală a lui XXXXXX s-au constatat: excoriații multiple la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

La fel, sunt nefondate și alegațiile apărării că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și urmează a fi apreciate critic, or, este firesc ca victima infracțiunilor privind viața sexuală, pe fonul unui stres psiho-emoțional extrem, să dea dovadă de o anumită reticență față de implicarea sa în procesul penal, iar declarațiile acesteia să denote careva omisiuni de ordin factologic sau cronologic asupra acțiunilor făptuitorului, însă, analiza declarațiilor depuse de partea vătămată la etapa urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești evidențiază discrepanțe neesențiale, ce pot fi înlăturate prin simpla referire la stresul psiho-emoțional. Astfel afirmațiile apărării sunt lipsite de un suport probatoriu, fiind puțin probabil ca circumstanțe relatate de partea vătămată să fie doar rezultatul imaginației acesteia.

Pe lângă aceasta, argumentele apărării invocate în susținerea adoptării unei sentințe de achitare pe motiv că în acțiunile inculpaților nu s-a constatat existența elementelor infracțiunii, sunt lipsite de coerență și de rațiune, deoarece probele administrate indică direct și incontestabil că în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, inculpații Mîrza V. și Sadovnic V., de comun acord și printr-o înțelegere prealabilă, având scopul satisfacerii poftii sexuale în formă perversă, aflându-se în antreul casei de locuit din XXXXXX XX, XXXXXX, unde sub pretextul sărbătoririi Anului Nou, au invitat-o pe XXXXXX în apartamentul nr. 47, unde, prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin aplicarea multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele - violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, au dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă, i-au administrat victimei băuturi alcoolice cu scopul de a o lipsi de posibilitatea de a opune rezistență ori de a-și exprima voința acțiunilor lor ilegale,

după ce au săvârșit forțat, cu ultima multiple raporturi sexuale în mod pervers, acțiuni manifestate prin raporturi sexuale în formă anală și orală, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, multiple excoriații la nivelul feței, multiple echimoze la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, în temeiul depozițiilor părții vătămate și ale martorilor audiați, în raport cu probele administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, se atestă că fapta de săvârșirea căreia sunt învinuiți inculpații a avut loc, că această faptă a fost săvârșită de Mîrza V. și Sadovnic V. și întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, că anterior nu au fost condamnați, nu au ocupație, concluzionând ca fiind necesară aplicarea în privința acestora a unei pedepse cu închisoarea, a cărei mărime să fie în concordanță cu gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celor vinovați, cu circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea, cu influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, care va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea lor și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3. Avocatul Alexandru Pavalatii a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Sadovnic V. să fie achitat.

Apelantul a indicat că inculpatul a susținut că raportul sexual întreținut cu partea vătămată a fost benevol, iar declarațiile lui nu au fost combătute prin probele acuzării, nefiind demonstrat că acțiunile acestuia sunt pasibile de răspundere penală.

Și partea vătămată a susținut poziția inculpatului, confirmând că a întreținut benevol relații sexuale cu acesta, iar, în rest, nu-și amintește cele întâmplate.

Totodată, instanța a indicat că *specificul infracțiunii prevăzute la art. 172 Cod penal rezidă în fapta prejudiciabilă de satisfacere a poftei sexuale în forme perverse, nefirești, prin constrângerea fizică sau psihică a victimei*, însă nu a luat în considerare și nici nu a respins declarațiile părții vătămate referitor la faptul întreținerii relației sexuale benevole cu inculpatul. Or, dacă partea vătămată confirmă caracterul benevol al raportului sexual întreținut cu inculpatul, lipsește constrângerea sub orice formă, ce duce la concluzia privind lipsa laturii obiective a infracțiunii.

Probele acuzării, cercetate în cadrul ședinței, nu demonstrează vinovăția inculpatului, fiind atestată lipsa intenției, ce generează lipsa laturii subiective a infracțiunii.

Prin urmare, nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocata Violeta Sîrbu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Mîrza V. să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a invocat că prima instanță a transcris din rechizitoriu declarațiile contradictorii și imprecise ale părții vătămate și ale martorului Țulea C., fără a motiva ce acțiuni criminale concrete a comis inculpatul, respectiv, fără a indica concret

declarațiile acestor persoane care ar confirma vinovăția lui Mîrza V. în contextul acuzațiilor incriminate acestuia.

Or, declarațiile părții vătămate sunt esențial contradictorii, imprecise, confuze și nu confirmă învinuirea înaintată inculpatului, deci nu au calitate de probe pertinente, concludente și utile.

Prima instanță s-a limitat la transcrierea formală a declarațiilor inculpatului și, cu toate că din conținutul lor rezultă cert lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu le-a respins motivat.

Mai mult, prima instanță nu a verificat versiunea posibilă că pe parcursul unei săptămâni după ce a întreținut acte sexuale benevol cu inculpații, partea vătămată ar mai fi întreținut relații sexuale cu alte persoane, ar fi fost agresată, fiindu-i cauzate leziuni corporale și aceasta nu-și amintește aceste acțiuni sau persoanele i-ar fi achitat recompensă morală, denunțând inculpații la poliție peste o săptămână.

Totodată, declarațiile martorului Sadovnic O. care, în coroborare cu alte probe, dezvinovățesc inculpatul, au fost respinse de instanța de fond prin fraze abstracte, lipsite de substanță juridică, iar lipsa unei decizii motivate suficient de clar, ca răspuns a veridicității probei apărării, ridică o chestiune serioasă în sine, în temeiul art. 6 din CEDO.

În același timp, plângerea părții vătămate nu poate servi drept dovadă a săvârșirii infracțiunii conform art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de fond a refuzat ilegal și neîntemeiat audierea expertului pentru a completa lipsurile unor concluzii din raportul de expertiză.

3.2. Inculpatul Mîrza Victor, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că organul de urmărire penală și-a fondat învinuirea pe presupuneri, împrejurări ce contravin prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, toate apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea incriminată, iar aceste împrejurări au fost constatate din probele administrate, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În instanța de apel, inculpatul Mîrza V. și-a susținut declarațiile date anterior, care, însă au fost apreciate ca fiind neveridice, deoarece acesta nu a oferit declarații consecvente, inițial menționând că nu a întreținut careva acte sexuale cu partea vătămată, ulterior indicând că, totuși a întreținut raport sexual, mai mult, el a evitat să recunoască circumstanțele constrângerii părții vătămate și forma actului sexual, cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

Inculpatul Sadovnic V., de asemenea, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a relatat că din momentul când a intrat la partea vătămată, a stat cu ea aproximativ patru ore, timp în care i-a adus un vas cu apă să se spele, deoarece aceasta avea scurgeri de sânge, iar albiturile de pe pat erau murdare. A întreținut cu aceasta un act sexual oral, cu acordul ei.

Și declarațiile inculpatului Sadovnic V. sunt neveridice, or, nu sunt consecvente, acesta inițial afirmând că a întreținut un raport sexual cu partea vătămată, în formă normală, iar ulterior indicând că, totuși a întreținut un act sexual oral, însă a evitat să recunoască circumstanțele constrângerii părții vătămate și forma actului sexual.

Partea vătămată XXXXXX a comunicat în instanța de fond că după raportul sexual benevol întreținut cu Sadovnic V., forțat a fost culcată pe burtă și a simțit că în privința sa sunt întreprinse acțiuni sexuale violente, nefirești, de mai multe persoane, față de care nu se putea împotrivi, iar după ce s-a întors i-a văzut în față sa pe ambii inculpați. În scurt timp, de la consumul excesiv de alcool, și-a pierdut cunoștința, iar spre dimineață, când s-a trezit, a observat că îi lipsesc bijuteriile din aur - trei inele și un lăntișor cu cruciuliță.

În instanța de apel, partea vătămată și-a susținut declarațiile date anterior, precizând că a fost pe burtă, a văzut fețele inculpaților, a coborât la niște cunoscuți de la etajul 2, și-a îmbrăcat hainele, nu a fost lovită, era ținută forțat de ambele mâni, cu Sadovnic V. a întreținut două raporturi sexuale, primul a fost benevol, al doilea a fost fără acordul ei, au fost benevole doar raporturile sexuale în formă normală, au fost constatate leziuni, nu a spus că este bolnavă de HIV SIDA.

Or, declarațiile părții vătămate sunt utile, veridice, consecvente și pertinente, din care indubitabil rezultă vina inculpaților, fiind stabilit că au întreținut cu aceasta raporturi sexuale, care au avut loc cu împotrivirea părții vătămate, asupra căreia a fost aplicată constrângerea fizică, la fel, din aceste declarații se atestă că inculpații au abuzat de starea de neputință a părții vătămate.

Martorul Țulea C. a relatat că împreună cu Mîrza V. închiria o cameră în cămin. În noaptea de 31 decembrie spre 01 ianuarie erau împreună, iar pe la orele 02.00-03.00 noaptea, la ușă a bătut o vecină și a spus că va chema poliția, deoarece inculpații fac gălăgie în scara blocului. Astfel, a mers și i-a văzut pe aceștia discutând cu o doamnă în scara blocului. Toți împreună au intrat în odaie, inclusiv partea vătămată. Peste vreo 20 minute, partea vătămată cu Mîrza V. au început să se îmbrățișeze, iar acesta i-a rugat să iasă din cameră. Au revenit peste vreo 15 minute și au văzut-o pe partea vătămată culcată pe pat, dezbrăcată și murdară de sânge. Mîrza V., la fel, era dezbrăcat și murdar de sânge, pe mână avea trei inele și lăntișorul din aur care anterior le observase la partea vătămată. Mîrza V. a mers la baia comună să se spele și peste aproximativ 15 minute a ieșit cu el afară, iar Sadovnic V. a rămas în odaie cu partea vătămată aproximativ 2 ore. Când s-au întors, acesta le-a spus că a avut cu partea vătămată sex oral. Ulterior, au încercat să o scoată pe partea vătămată din odaie, aceasta nu dorea să plece, iar Sadovnic V. a chemat-o pe mama sa în ajutor. Aceasta i-a adus o pereche de pantaloni, deoarece albiturile și hainele părții vătămate erau murdare de sânge. Sadovnic V. a condus-o la un taxi, însă aceasta a refuzat să urce și a plecat într-o direcție necunoscută. Partea vătămată nu a manifestat supărări sau indignări, aceasta doar a cerut să i se întoarcă aurul, care a depistat că-i lipsește.

Martorul Sadovnic O. a indicat că Sadovnic V. este fiul ei, iar Mîrza V. locuiește în același bloc. În seara de 31 decembrie 2019, Sadovnic V. a sărbătorit acasă, apoi a venit Mîrza V. și l-a invitat în ospeție. În jurul orelor 04.00, fiul său a rugat-o să meargă în apartamentul care îl închiria Mîrza V., s-o convingă pe partea vătămată să plece acasă. A mers în odaia respectivă i-a spus părții vătămate să plece acasă, apoi s-a întors la ea. Partea vătămată stătea culcată pe pat, iar careva urme de sânge sau leziuni la

aceasta nu a observat. Apoi, fiul ei a venit și a cerut o pereche de pantaloni pentru partea vătămată și telefonul mobil pentru a chema un taxi.

Fiind apreciate aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, se atestă că sunt utile, veridice, parțial coroborează cu declarațiile părții vătămate și indică la vinovăția inculpaților.

Totodată, culpa inculpaților se demonstrează și prin probele scrise, administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi, plângerea părții vătămate XXXXXX, depusă și înregistrată la OUP al IP Botanica al DP mun. Chișinău la 06.01.2020, potrivit căreia în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, aflându-se pe XXXXXX XX, XXXXXX, a fost agresată sexual de persoane necunoscute; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.2020, în cadrul căreia a fost cercetată odaia nr. 47 din XXXXXX XX, XXXXXX fiind depistată și ridicată o porțiune de material din plapuma de culoare albastră și o porțiune de material din structura patului de culoare cafenie; raportul de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, conform căruia, la examinarea medico-legală a lui XXXXXX s-au constatat: excoriații multiple la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară. Leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mână proprie, însă, ținând cont de circumstanțele cazului, producerea acestora în rezultatul autoprovocării, este puțin probabilă; raportul de expertiză judiciară nr. 20200500008 din 27.01.2020, potrivit căruia în fragmentele din petele de pe două fragmente din țesătură de culoare cafenie și albastră-deschisă, puse la dispoziția expertizării, a fost depistat sânge de origine umană, cu grupa de sânge Balfa, la grupa căreia se referă XXXXXX

În același timp, argumentele apărării în partea achitării inculpaților nu și-au găsit confirmare, în baza probelor administrate fiind stabilit indubitabil că în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, inculpații Mîrza V. și Sadovnic V., de comun acord și printr-o înțelegere prealabilă, având scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, aflându-se în antreul casei de locuit din XXXXXX XX, XXXXXX, unde sub pretextul sărbătoririi Anului Nou, au invitat-o pe XXXXXX în apartamentul nr. 47, unde prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin aplicarea multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele - violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, au dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă, i-au administrat victimei băuturi alcoolice cu scopul de a o lipsi de posibilitatea de a opune rezistență ori de a-și exprima voința acțiunilor lor ilegale, după ce au săvârșit forțat, cu ultima multiple raporturi sexuale în mod pervers, acțiuni manifestate prin raporturi sexuale în formă anală și orală, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, multiple excoriații la nivelul feței, multiple echimoze la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept,

care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Leziunile corporale constatate, sunt accesibile pentru mâna proprie, însă, ținând cont de circumstanțele cazului, producerea acestora în rezultatul autoprovocării, este puțin probabil.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate pe art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite de două persoane.

Or, specificul infracțiunilor prevăzute la art. 172 Cod penal, rezidă în fapta prejudiciabilă de satisfacere a poftei sexuale în forme perverse, nefirești, prin constrângerea fizică sau psihică a victimei.

Elementul cheie în constatarea infracțiunilor privind viața sexuală se pretinde a fi declarațiile părții vătămate, depuse în cursul derulării procesului penal, care urmează să fie consolidate prin probe pertinente.

Prin urmare, indiferent de amploarea, claritatea și veridicitatea depozițiilor martorului Sadovnic O., acestea nu indică la nevinovăția inculpaților, de vreme ce declarațiile acestui martor nu pot servi la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale, iar în asemenea situație această probă nu este concludentă și utilă, care ar influența sau ar da lumină asupra soluționării cauzei penale.

Potrivit raportul de expertiză nr. 202002P0081 din 06.01.2020, la examinarea medico-legală a lui XXXXXX s-au constatat: excoriații multiple la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. În regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfincterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară. Leziunile corporale constatate, sunt accesibile pentru mâna proprie, însă, ținând cont de circumstanțele cazului, producerea acestora în rezultatul autoprovocării, este puțin probabil.

Referitor la afirmațiile apărării că declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și urmează a fi apreciate critic, se atestă că este firesc ca victima infracțiunilor privind viața sexuală, pe fonul unui stres psiho-emoțional extrem, să dea dovadă de o anumită reticență față de implicarea sa în procesul penal, iar declarațiile acesteia să denote careva omisiuni de ordin factologic sau cronologic asupra acțiunilor făptuitorului, însă,

în speță, analiza declarațiilor depuse de partea vătămată la etapa urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, evidențiază discrepanțe neesențiale, ce pot fi înlăturate prin simpla referire la stresul psiho-emoțional.

Totodată, sunt neîntemeiate argumentele apărării invocate în susținerea adoptării unei sentințe de achitare, or, probele administrate indică direct și incontestabil că în noaptea de 31 decembrie 2019 spre 01 ianuarie 2020, inculpații Mîrza V. și Sadovnic V., de comun acord și printr-o înțelegere prealabilă, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, aflându-se în antreul casei de locuit din XXXXXX XX, XXXXXX, unde sub pretextul sărbătoririi Anului Nou, au invitat-o pe XXXXXX în apartamentul nr. 47, unde prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin aplicarea multiplilor lovituri cu mâinile și picioarele - violență fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, au dezbrăcat-o de haine și lenjeria intimă, i-au administrat victimei băuturi alcoolice cu scopul de a o lipsi de posibilitatea de a opune rezistență ori de a-și exprima voința acțiunilor lor ilegale, după ce au săvârșit forțat, cu ultima multiple raporturi sexuale în mod pervers, acțiuni manifestate prin raporturi sexuale în formă anală și orală, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020 multiple excoriații la nivelul feței, multiple echimoze la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, probele administrate, și anume, declarațiile părții vătămate și ale martorilor, raportul de expertiză indubitabil indică că Mîrza V. și Sadovnic V. au comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestora, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor.

Or, careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanța de fond, nu au fost stabilite, iar apelurile declarate urmează a fi respinse ca nefondate.

5. Avocatul Alexandru Pavalatii a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Sadovnic V. să fie achitat.

Recurentul a invocat că inculpatul a susținut că raportul sexual întreținut cu partea vătămată a fost benevol, iar declarațiile lui nu au fost combătute prin probele acuzării, nefiind demonstrat că acțiunile acestuia sunt pasibile de răspundere penală.

Și partea vătămată a susținut poziția inculpatului, confirmând că a întreținut benevol relații sexuale cu acesta, iar, în rest, nu-și amintește cele întâmplate.

Totodată, instanța a indicat că *specificul infracțiunii prevăzute la art. 172 Cod penal rezidă în fapta prejudiciabilă de satisfacere a poftei sexuale în forme perverse, nefirești, prin constrângerea fizică sau psihică a victimei*, însă nu a luat în considerare și nici nu a respins declarațiile părții vătămate referitor la faptul întreținerii relației sexuale benevole cu inculpatul. Or, dacă partea vătămată confirmă caracterul benevol al raportului sexual întreținut cu inculpatul, lipsește constrângerea sub orice formă, ce duce la concluzia privind lipsa laturii obiective a infracțiunii.

La fel, probele acuzării nu demonstrează vinovăția inculpatului, fiind atestată lipsa intenției, ce generează lipsa laturii subiective a infracțiunii.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Violeta Sîrbu, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Mîrza V. să fie achitat.

Recurenta a indicat că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept și a susținut poziția acuzării prin transcrierea totală a rechizitoriului, utilizând niște concluzii eronate, de ordin general, iar lipsa unei decizii motivate suficient de clar, ca răspuns a veridicității probei apărării, ridică o chestiune serioasă în sine, în temeiul art. 6 din CEDO.

Instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel privind respingerea ilegală a declarațiilor martorului Sadovnic O. și asupra refuzului instanței de a audia expertul și a numi expertiza medico-legală.

Mai mult, plângerea părții vătămate nu poate servi drept dovadă a săvârșirii infracțiunii conform art. 94 alin. (4) Cod de procedură penală.

În situația în care partea vătămată nu este minoră sau persoană vulnerabilă și s-a adresat la poliție peste o săptămână de la cele întâmplate, de la început fiind conștientă și dorind să întrețină raporturi sexuale cu inculpații, fără a concretiza forma actului sexual, instanța de apel nu a verificat această versiune.

Modul de administrare a probelor s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CtEDO, iar procesul penal în privința inculpatului, în ansamblu, nu a fost echitabil, în sensul art. 6 din CEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt

constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul avocatei Violeta Sîrbu este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (*pct. 5.1. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete și esența că instanța de apel nu s-ar fi pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul vizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXXX și ale

martorului Țulea C., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.2020, raportul de expertiză judiciară nr. 202002P0081 din 06.01.2020, că la XXXXXX s-au constatat: excoriații multiple la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul membrelor superioare și inferioare bilateral, excoriație la nivelul genunchiului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare neînsemnată iar în regiunea anală, ora 9-10, conform cadranelor acelor de ceasornic, se determină plagă ruptă la nivelul sfîcterului anal extern cu extindere pe perineu, care a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin intromisiunea în ampula rectală a unui corp contondent semidur, cu extinderea excesivă a țesuturilor moi orientată centru-lateral, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, iar în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară, raportul de expertiză judiciară nr. 20200500008 din 27.01.2020, potrivit căruia în fragmentele din petele de pe două fragmente din țesătură de culoare cafenie și albastră-deschisă, a fost depistat sânge de origine umană, cu grupa de sânge Balfa, la grupa căreia se referă XXXXXX, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite de două persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul,

verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile avocaților au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestată conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Alexandru Pavalatii și Violeta Sîrbu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 01 iulie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2020, în privința inculpaților Sadovnic Victor XXXX și Mîrza Victor XXXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun